

ATKLĀSME UN TĀS DIEVS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Pēt. 1:19-21, 2. Tim.3:16, 17; 5. Moz. 6:4; Mat. 28:19; Ebr. 11:6; 2. Moz. 3:1-14.

ATMIŅAS PANTS:

„Dievs vecos laikos daudzkārt un dažādi runājis caur praviešiem uz tēviem, šinīs pēdīgajās dienās uz mums ir runājis caur Dēlu, ko Viņš ir iecēlis par visu lietu mantinieku, caur ko Viņš arī pasauli radījis.” (Ebr. 1:1, 2)

GALVENĀ DOMA:

Lai arī cik svarīgi ir saprast, kā darbojas bībeliskā inspirācija, vēl svarīgāk ir pazīt Dievu, kas mums caur to atklājas.

„**D**ebesis daudzina Dieva godu, un izplatījums izteic Viņa roku darbu.” (Ps. 19:2) Tā ir patiesība. Taču debesis mums nepastāsta, ka Dievs mūs mīl, ka viņš ir nomiris par mums un aktīvi darbojas, lai glābtu mūs no mūsu izvēles grēcīgajām sekām.

Tas nozīmē, ka visam, ko mēs mācāmies par Dievu no citiem avotiem, ir jāizriet no Bībeles. Ir lielas patiesības, īpaši par Dieva dabu un par Viņa aktivitāti šajā pasaulē, par kurām mēs nekā nezinātu, ja tās mums nebūtu atklātas. Kā mēs jau redzējām, lai gan cilvēki var kaut ko nojaust par cīņu, kas notiek starp labo un ļauno, kā gan citādi viņi varētu uzzināt par lielo cīņu, ja par to nevarētu izlasīt Rakstos?

Šajā nedēļā mēs pievērsīsimies diviem jautājumiem: vispirms mēs aplūkosim, ko Bībele pati par sevi saka un kā tā ir inspirēta. Tad aplūkosim, ko tā mums māca par Dievu, kas to ir inspirējis.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 13. oktobrī!

DOKTRĪNA PAR RAKSTIEM

Izlasi 2. Pēt. 1:19-21. Ko šie panti mums liecina par to, kā Jaunās Derības autori attiecās pret Rakstiem? _____

Pēteris apliecina, ka Vecās Derības pravietojumiem nav cilvēciskas izcelsmes. Viņa arguments ir, ka pravieši ir runājuši, jo viņi ir „runājuši Svētā Gara spēkā”. Izteiciens „runājuši Svētā Gara spēkā” nozīmē, ka impulss, kas pamudinājis radīt Rakstus, ir nācis no Svētā Gara. Īsāk sakot, Bībeles sarakstītājus ir inspirējis pats Kungs.

Izlasi 2. Tim. 3:16, 17. Ko šie panti mums stāsta par Bibli un par to, kā tā ir jāizmanto? _____

Pavisam skaidrs, ka Pāvils vēlējas, lai Timotejs saprot, ka Raksti ir dievišķi radīti, tie ir uzticami un vērtīgi ticīgā cilvēka audzināšanā. Pāvils neatstāj nevienu jautājumu attiecībā uz Rakstu uzticamību, autoritāti un izcelsmi. Ievēro arī to, ka viņš runā par „visiem Rakstiem”. Pāvils neļauj mums izvēlēties, kuras daļas, pēc mūsu domām, ir inspirētas un kuras nav. Ir lietas, kas vairs neattiecas uz mums (tādas kā ceremoniālais likums), bet tas ir kaut kas radikāli atšķirīgs no uzskata, ka dažas Bībeles daļas ir inspirētas un citas nav vai ka dažas daļas nav tik inspirētas kā pārējās (lai arī ko tas nozīmētu).

Izlasi Mat. 4:4, 7, 10; 22:41-46; Jāņa 10:34, 35. Kādas izšķirošas patiesības par Rakstiem un to autoritāti mēs varam uzzināt šajos pantos? _____

Nav svarīgi, kam mēs ticam. Mums ir vajadzīgs sākumpunkts, pamats, uz kā balstīt savu ticību. Septītās dienas adventistiem šis pamats ir Bībele – galvenais standarts un patiesības noteicējs.

Cik daudz laika tu pavadi, lasot Vārdu? Cik liela daļa tavas dzīves tiek veidota pēc tā, ko šis Vārds māca? Pārdomā pēdējās 24 stundas! Ko tu šajā laika sprīdī esi vai neesi darījis tādu, kas balstās uz Rakstu autoritāti? _____

INSPIRĀCIJAS BŪTĪBA

„Inspirēti ir nevis Bībeles vārdi, bet cilvēki, kas tos rakstīja. Inspirācija iedarbojas nevis uz cilvēka vārdiem vai izteicieniem, bet uz pašu cilvēku, kas, pateicoties Svētā Gara ietekmei, tiek piepildīts ar domām. Bet vārdi ir atbilstoši katra individuālajam prātam. Izplatoties dievišķais prāts un griba savienojas ar cilvēka prātu un gribu. Tādā veidā cilvēka izpausme kļūst par Dieva vārdu.” (E. Vaita „Izmeklētas vēstis”, 1. gr., 21. lpp.) Ko šie vārdi palīdz mums saprast par bībeliskās inspirācijas darbību? _____

Jautājumā par inspirāciju cilvēki bieži aizraujas ar pantiem, kas tiek uzskatīti par sarežģītiem. Padomā, piemēram, par vārdiem virs Jēzus krusta, kā tie aprakstīti evaņģēlijos. Saskaņā ar Mat.27:37, tur bija rakstīts: „ŠIS IR JĒZUS, JŪDU ĶĒNIŅŠ.” Saskaņā ar Marka 15:26: „JŪDU ĶĒNIŅŠ.” Saskaņā ar Lūk. 23:38: „ŠIS IR JŪDU ĶĒNIŅŠ.” Kā lai mēs saprotam šīs atšķirības?

Kā Bībelē sacīts, „visi raksti ir Dieva iedvesti”, un tie ir uzticības vērti. Tomēr mums ir dažādi inspirācijas ziņojumi pie Jēzus krusta. Šie divi punkti kopā var dot mums ieskatu inspirācijas darbībā. Šis gadījums parāda, ka inspirācija pieļauj dažādus viena notikuma vai domas izteiksmes veidus, bet tomēr apraksta tos adekvāti. Tur, kur atbilstošs izteiksmes veids var būt vispārēji aptuvenš, kā tas ir gadījumā ar uzrakstu virs krusta, inspirācija tam pielāgojas. No otras puses, tur, kur ir kāda specifika, kā 1. Ķēn. 6:1, inspirācija to nodrošina, un to vajadzētu arī kā tādu pieņemt.

Salīdzini Ap. d.1:18 un Mat. 27:5. Kas atšķirīgs šķiet šajos Jūdas nāves ziņojumos?

Ilgu laiku Bībeles kritiķi apgalvoja, ka šie panti ir pretrunīgi ziņojumi par Jūdas nāvi. Tomēr neseni pētījumi ir parādījuši, ka vārds, kas tulkots kā „uz vaiga nokritis” Ap. d. 1:18, nozīmē arī „pietūcis”. Tāpēc visticamākais, ka pēc pakāršanās Jūdas tika atrasts tikai tad, kad viņa līķis bija piepampis, un tā rezultātā bija pārsprāgušas zarnas. Lūk, tas, kas sākumā likās pretrunīgs, tagad tāds vairs nav.

Lielākā Bībeles daļa nav grūti saprotama. Tajās nedaudzajās vietās, kur ir palikuši jautājumi par šķietamajām „kļūdām” un „pretrunām”, pareizā attieksme būtu pazemība. Kas zina, cik daudz cilvēku ir pazaudējuši ticību, pievērsoties „grūtajiem” pantiem. Mēs neesam aicināti būt par Vārda tiesnešiem. Mēs esam aicināti tam paklausīt.

TRĪSVIENĪGĀ DIEVA NOSLĒPUMS

„Tad Dievs sacīja: ‘Darīsim cilvēku pēc mūsu tēla un pēc mūsu līdzības.’”

Lai arī cik svarīga ir izpratne par to, kā darbojas inspirācija, tas ir tikai līdzeklis, lai sasniegtu mērķi, un šis mērķis ir pazīt Dievu. Dziļa izpratne par to, kā ir rakstīta Bībele, vai pat dziļa izpratne par tajā atklātajām patiesībām neko neizsaka, ja mēs neiepazīstam Kungu (Jāņa 17:3).

Viena lieta, ko Bībele skaidri apstiprina par Dievu, ir Viņš kā vienots veselums.

Izlasi 5. Moz. 6:4 un Marka 12:29. Kāda svarīga patiesība ir atrodama šajos pantos? _____

Bībeles izteiciens par Dievu kā vienotu veselumu nepieļauj nekādas domas par daudziem dieviem. Ir tikai viens Dievs. Tomēr Bībelē mēs gūstam priekšstatu, ka Viņā valda iekšēja struktūra, par spīti Viņa vienotībai.

Izlasi 1. Moz. 1:26, 3:22, 11:7; Jāņa 1:1-3, 18; 20:28; 2. Kor. 13:14; Mat. 28:19. Kā šie panti palīdz saprast Dieva iekšējo realitāti? _____

Vecās Derības norādes uz vairākām dievības personām atklāj Dieva iekšējo būtību. Ja mēs tās savienojam ar Jaunās Derības apgalvojumiem par Jēzu Kristu un Svēto Garu, mēs sākam saprast, ka jautājumā par Dieva dabu ir vēl daudz kas tāds, ko mēs pilnībā nesaprotam un, iespējams, nekad nesaprātīsim. Dieva trīsvienība ir viens no daudziem noslēpumiem, ar ko mums būs jāiemācas sadzīvot.

Informācija par Dievu, ko sniedz Bībele, ieskaitot Viņa trīsvienīgo dabu, nav dota tāpēc, lai mēs nodarbotos ar spekulatīvu filozofēšanu, bet lai veicinātu mūsu izpratni par Viņa aktivitātēm, īpaši par Viņa pestīšanas darbu mūsu labā, lielajai cīņai attīstoties un visbeidzot noslēdzoties.

Kam gan nav daudz jautājumu, uz kuriem var atbildēt tikai Dievs? Kā mēs varam iemācīties uzticēties Viņam, kamēr pienāk laiks saņemt atbildes? _____

MŪSU RADĪTĀJA ĪPAŠĪBAS

Bībele atklāj mums patiesības par Dievu, ko mēs nevaram atrast nekur citur. Starp tām ir patiesība, ka Viņš ir Radītājs. Patiesībā pirmais, ko Bībele mums pasaka par Dievu, ir tas, ka Viņš radīja „debesis un zemi” (1. Moz.1:1).

Viens no fascinējošajiem faktoriem šajā pantā ir tas, ka Bībele vienkārši pieņem Dieva eksistenci, necenšoties to pierādīt vai parādīt. Bībele atvēl daudz laika, lai mācītu mums par to, kāds ir Dievs, īpaši, kā Viņa raksturs atklājas Viņa mijiedarbībā ar kritušo cilvēci. Bet tā nemaz neatvēl laiku, lai pierādītu, ka Viņš eksistē. Tā vienkārši pieņem Viņa eksistenci.

Izlasi Ebr. 11:6 un Rom. 10:17. Ko šie panti pasaka par Dievu un par lomu, kāda ir Viņa Vārdam, sniedzot mums apziņu par Viņa eksistenci? _____

Pārliecība par Dieva eksistenci nevar rasties tikai no loģiskiem argumentiem. Bībele māca, ka cilvēks tiek pārliecināts par Dieva eksistenci personīgos piedziņojumos ar Viņu, Svētajam Garam pārliecinot sirdi un prātu par Viņa eksistenci. Daudzos gadījumos cilvēki vispirms sāk ticēt Dievam. Tikai pēc tam viņi sāk veidot loģisku un intelektuālu pamatu, lai ticētu Dievam, ko viņi nevar redzēt.

Izlasi Mal. 3:6; Jēk. 1:17; 1. Jāņa 4:8, 16; 2. Laiku 6:18. Ko šie panti mums stāsta par Dieva rakstura īpašībām? Kādas vēl Dieva īpašības ir atklātas Vārdā? _____

Pārdomā Rakstos atklātās Dieva īpašības. Cik daudzas no tām tu vari iepazīt citos avotos, tas ir, dabā vai personīgajā pieredzē? Ko tava atbilde māca par to, cik svarīgi Raksti ir mūsu izpratnei par Dievu? _____

DIEVA AKTIVITĀTES

Pat vispaviršākā Bībeles lasīšana atklāj, ka Dievs ir aktīvi iesaistīts cilvēku dzīvē un tajā, kas notiek šeit, virs zemes. Viņš nav tāls, atdalīts, atturīgs, kā par Dievu mācīja seno grieķu uzskati vai kā Viņu aino daži kristīgi teologi. Kungs ir cieši saistīts ar Savu radību, lai gan Viņš to radīja pavisam citādu.

Kā mēs redzējam vakar, Bībele aino Kungu kā mūsu Radītāju, kas parāda, cik cieši Viņš patiesībā ir saistīts ar šo pasauli. Ko šie panti mums stāsta par citām Dieva aktivitātēm virs zemes, īpaši lielās cīņas kontekstā? _____

1. Moz. 11:9 _____

1. Moz. 19:24 _____

2. Moz. 3:1-14 _____

Jāņa 3:16 _____

1. Tes. 4:17 _____

Bībele, bez šaubām, atklāj Dievu, kas ir lielā mērā iesaistīts cilvēku dzīvē. Viss lielās cīņas scenārijs patiešām ir par to, kā Kungs strādā, lai glābtu cilvēci no grēka un sātana skavām. No zemes radišanas (1. Moz. 1:1) līdz pat krustam (Jāņa 19:18) un zemes atjaunošanai (2. Pēt. 3:12, 13) Bībele mums parāda Kunga dziļo iesaistīšanos cilvēces dzīvē.

Kādos veidos tu personīgi piedzīvo Dieva aktivitāti? Kādos veidos tu esi redzējis Viņu darbojamies tavā un citu cilvēku dzīvē? Kā tu vari iemācīties gūt atbalstu, iepazīstot Dieva tuvumu un ciešās attiecības ar mums? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā „Kristus dziedinošā kalpošana” nodaļu „Spekulatīvu zināšanu briesmas”, 427.-438. lpp., „Liecības draudzei” 5. sēj., nodaļu „Vārds tapa miesā”, 746.-749. lpp., grāmatas „Lielā cīņa” priekšvārdu un ievadu, 5.-7. lpp.

„Dievam ir patīcis savu patiesību darīt zināmu pasaulei ar cilvēku starpniecību, un Viņš pats ar savu Svēto Garu ir sagatavojis atsevišķus vīrus un darījis tos spējīgus veikt šo darbu. Viņš vadījis prātu, izvēloties, ko runāt un ko rakstīt. Lielā bagātība tika uzticēta māla traukiem, bet tā tomēr ir nākusi no Debesīm. Liecība ir nodota ar cilvēciskās valodas nepilnīgajiem izteiksmes līdzekļiem, tomēr tā ir Dieva liecība; un paklausīgais, pakļāvīgais Dieva bērns tajā ierauga dievišķā spēka godību, pilnu žēlastības un patiesības.

Dievs savā Vārdā cilvēkiem ir sniedzis zināšanas, kas nepieciešamas, lai tie varētu izglābties. Svētie Raksti jāpieņem kā autoritatīva, nekļūdīga Viņa gribas atklāsmē. Tie ir standarts raksturam, dažādu mācību avots un piedzīvojumu mērķa. ‘Ikkatrs Dieva iedvesmots raksts ir arī noderīgs mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā, lai Dieva cilvēks būtu pilnīgs, sagatavots katram labam darbam.’ (2. Tim. 3:16,17).” Elena Vaita „Lielā cīņa”, 8., 9. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Cik droši mēs varam būt par saviem secinājumiem attiecībā uz Dievu, kas nav pamatoti Bībelē? Vai šeit vispār ir vieta izpratnei par Dievu no citiem avotiem? Ja jā, kas ir šie avoti un kā mēs varam būt droši, ka informācija, ko tie mums sniedz, ir pareiza?

2. Kāpēc jebkurš pasaules uzskats, kas noliedz pārdabisko, ir pilnīgā pretrunā Dieva Vārdam?

3. Zinātne un tehnoloģijas daudzējādā ziņā ir bijušas cilvēcei liela svētība. Zināmā mērā zinātne ir palīdzējusi mums arī saprast Dieva spēku (piemēram, pārdomā, ko tā mums ir atklājusi par dzīvības galējo sarežģītību!). Kādas tomēr ir acimredzamās robežas, līdz kurieni zinātne mums var kaut ko iemācīt par Dievu? Kādos gadījumos arī zinātne var būt pretēja patiesajai izpratnei par Dievu?

4. Kāpēc doktrīna par trīsvienīgo Dievu (nav svarīgi, cik grūti to ir saprast) mums kā septītās dienas adventistiem ir tik svarīga? Padomā, kas būtu, ja Kristus, piemēram, būtu bijis kaut kas cits, nevis pilnīgs Dievs?